

направи избора, като изслуша
на княза обвинението тежко
с такава благосклонност, а отблъсна
речта ми, безъ дори да си я чуя.
Сегга ми позволи да те оставя.

Федоръ
Какво? Какво вторично?

Годуновъ

Господаро,
кому ще запотвърдиш да предавамъ
гласа?

Федоръ

Ти не ме разбира! Ахъ, Боже!

Какво направи, княже?

Годуновъ

Господаро,
разбрахъ азъ твоята воля: ти ми искаш
да върна хората, които азъ
отдалехъ, за да упокоя
гроба. — Ти искаш тукъ, в Москва, да имъ
да се представятъ къмъ царевича,
макаръ не да станатъ въ Кремль или
причини много ватени: цоловъ, царю
велики, ти си тѣй рабъ, ще се
изпълни твоята света воля, но азъ
на себе си не вземамъ отговорност!

Федоръ

Но азъ не знаехъ, не такива ватени
причини има. Цоловъ е тѣй...

Князь Иванъ Петровичъ

Прощавай,

царю велики!

Федоръ

Княже! Какъде?

Князь Иванъ Петровичъ

Далече нкъде, за да не виждамъ,